

σάρκωσις τῆς ἀληθινῆς Ζωῆς· καὶ τῆς ἀληθι-
νῆς Ἀληθείας. Τὰ χλωμά κι' ἀρρωστημένα· Ἰ-
δανικά μου πεθάνανε στὰ πόδια τῆς. Ἐνοίωσα
τὴ μεγάλη σοφία τῶν ἀμαθῶν καὶ τῶν ἀπλοϊ-
κῶν. Ὁ κόσμος εἶνε ὁμορφος ἀκόμη καὶ ἡ
χαρὰ τῆς ζωῆς πλημμυρεῖ τοὺς κάμπους,
πλημμυρεῖ τὶς καρδιές. Ἡ Ζωὴ εἶνε ἡ Με-
γάλη Θρησκεία. Ἡ Ραουτεντελάιν, ἡ Ἑμπνευ-
σις, ἡ Ἀλήθεια, ἀνορθώθηκε μπροστά μας
προχθὲς μέσα στὶς παπαροῦνες. Κι' ἓνας Πό-
θος κόκκινος ἔρριξε βλαστούς μέσα στὴ ψυχὴ
μου, ἀπάνω στὰ ἐρείπια τῆς Πίστης καὶ Χαρᾶς
κι' ἐπάνω στὰ ἐρείπια τῶν Ἐλπίδων. Κι' ἐπό-
θησα ν' ἀνοιχτοῦν τὰ στήθη μου καὶ ν' ἀνοι-
χτοῦν τὰ παράθυρα καὶ οἱ πορτες τῆς ψυχῆς
μου καὶ νὰ μπῇ μέσα τὸ φῶς καὶ νὰ μπῇ ὁ ἥ-
λιος ὁλος καὶ ὁ ἀνεμος τῶν ὑψηλῶν βουνῶν
καὶ νὰ σκιστοῦνε τ' ἀπέραστα δίχτυα τῶν ἀρα-
χνῶν ποὺ πλέκονται καὶ ὑφαίνονται τόσα καὶ
τόσα χρόνια στὴ ψυχὴ μου καὶ νὰ πάρω ἀπὸ
τὸ χέρι τὴν Ἀγαπημένη μου καὶ νὰ μαθήσομε
ὅσα κρίνα ζοῦνε ἀκόμη μέσα μας καὶ ὅδες ἱ-
τιές καὶ νὰ ρίξομε χρυσάνθεμα καὶ ρόδα καὶ
παπαροῦνες στὰ κεφάλια καὶ νὰ τρέξομε χέρι-
χέρι νὰ προσκυνήσομε τὸν Πατέρα Ἡλιο. Τὸν
πατέρα Ἡλιο τὸν Μόνο Θεὸ καὶ ν' ἀνοιχτοῦνε
αἱ ψυχές μας καὶ νὰ ρίξομε μέσα τῶν τὶς ἀχι-
νες καὶ τὴν ἀγάπην ποὺ χύνει καὶ τὴ ζωὴ καὶ
τὰ ῥόδιμα ξιλιὰ ἀπάνω στὰ χεῖλη καὶ τὴ δύ-
ναμιν στὰ μπράτσα καὶ τὶς ὁμορφες ἀνατριχί-
λες ἀπάνω στὰ κορμιά...

Καὶ νοιώθω τώρα ποιὸν μαγνήτη ἔχουν στὴ
καρδιά τῶν οἱ παπαροῦνες καὶ μὲ σέρνουν καὶ
γιατὶ πλημμυροῦνε τὴ ψυχὴ ἀπὸ ἥλιο. Μέσα
ἀπὸ τὰ φύλλα τῶν, ἀπὸ τὴ πορφύρα τῶν μέσα,
νοιώθω τὸ προαίσθημα μιᾶς μεγάλης Ἀνατο-
λῆς. Καὶ μοῦ φαίνονται ὅλες οἱ παπαροῦνες
εἶνε μικρὰ, μυστηριώδη ἀνθινὰ χεῖλη ποὺ
τραγουδᾶνε μέσα στοὺς κάμπους τὴ χαρὰ τῆς
ζωῆς, καὶ πλέκουνε κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τὸ
τραγοῦδι τῆς Ἀγάπης.

Τὶς κυττάζω κι ἀνατέλλει πάλι μέσα μου ὁ
Ἀπόλλων. Ὁχι, ὁ Μεγάλος Θεὸς δὲν ἀπέθανε.
Τὸ χαμόγελο τῶν προγόνων μας εἶνε ἀθάνατο
καὶ χύνεται ἀκόμη γύρω μας στὶς ἀπαλὲς κολ-
πώσεις τῶν βουνῶν μας κι' ἀνθεῖ μέσα στὶς
παπαροῦνες καὶ στὰ ρόδα καὶ κοιμᾶται στοὺς
μενεξέδες καὶ πλέκεται μέσα στὰ δάση μας κι'
ἀπλώνεται τὸ βράδυ γολήνιο καὶ μεγαλόπρεπο
πέρα στὴ δύση.

Κι' ἀποκαλύψεις καινούργιες ἀστράφτουνε
μέσα μου! Καὶ συλλογοῦμαι. Ποιὸς ξέρει ἂν
ὅλο τὸ Σύμπαν δὲν εἶνε μίᾶ πελώρια Σκέψη
— ποιὸς ξέρει ἂν ἡ κίνησις ἡ αἰωνία τῆς θά-
λασσας καὶ τῶν ἀστρῶν καὶ τῶν καρδιῶν δὲν
εἶνε ἡ κίνησις ἡ ἀπαραίτητος τῶν κυττάρων
γιὰ νὰ οχηματισθῇ ἡ Σκέψη; Κι' ἔτσι ξεσκε-
πάζεται στὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου ἡ μεγάλη
Ἀρμονία τοῦ κόσμου. Ὅλοι εἴμαστεν ἀδελ-
φοί. Εἴμαστε λέξεις καὶ συλλαβές καὶ γράμ-
ματα τοῦ Μεγάλου Ποιήματος, νότες μικρὲς
καὶ νότες μεγάλες τῆς Μεγάλης Συμφωνίας.
Ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης ἀνέτειλε μέσα μου.
Ἀγαπῶ τὸ κύμα ποὺ φουσκώνει κι' ἀνεβο-
κατεβαίνει καὶ τρέχει κι' ἀπλώνεται στὸν
ἄντρο. Ἀγαπῶ τὸ ἔντομο ποὺ χορεύει στὴν α-
χτίνα τοῦ ἡλίου, τὴ κίνησιν ἀγαπῶ τῆς ψυ-
χῆς ποὺ διαγράφει μιὰ σκέψιν καὶ χρωματίζει
ἓνα αἶσθημα καθὼς ἀγαπῶ καὶ τὴ κίνησιν τῶν
ἀστρῶν ποὺ διαγράφουν ἀστερισμοὺς καὶ χρω-
ματίζουν γαλαξίες.

Κι' ἀγαπῶ ἀκόμη τὸν ὄφι ποὺ σέρνεται καὶ
λερώνει τὴ γῆ καὶ τὸ λεοντάρι ποὺ σκίζει στὰ
νύχια τοῦ τὴν δορκάδα καὶ τὴν ὁμορφὴν δορ-
κάδα μὲ τὰ μεγάλα μάτια ποὺ πεθαίνει στὰ νύ-
χια τοῦ λεονταρίου. Ἀγαπῶ τὸ ρόδο ποὺ α-
νοίγει τὰ φύλλα του σιγὰ σιγὰ καὶ μὲ τὴ μι-
κρὴ του αὐτὴ κίνησιν συντρέχει στὴ Σκέψιν τὴ
μεγάλῃ κι' ἀγαπῶ τὸ σκουλήκι ποὺ σέρνεται
ἐπάνω του καὶ τὸ μολύνει... Ἀγαπῶ τοὺς μι-
κροτέρους μου ἀδελφούς — τὶς πέτρες καὶ τὰ
δένδρα καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ ρυάκια ποῦναι μι-
κρὰ καὶ δὲν μποροῦν ἀκόμη καὶ δὲν θὰ μπο-
ρέσουνε ποτὲ νὰ ποῦνε τὸ γλυκὸ ὄνομα τοῦ
Πατέρα. Κι' ἀγαπῶ καὶ τοὺς μεγάλους μου α-
δελφούς τ' ἀστρα καὶ τὴ θάλασσα καὶ τὴν νύ-
χτα καὶ τὰ περὺψηλα βουνὰ καὶ τὶς πυρκαϊδες
καὶ τὰ μεγάλα ἀστεροειδέκια. Τὸ νοιώθω εἴμα-
στέν ἀπὸ τὸν ἴδιο Πατέρα — ὅλα τὰ συστατικά
τῶν ἀδελφῶν μου σπαράζουνε μέσα μου καὶ
ζοῦνε κι' ἀγαποῦν. Κάθομαι τὸ βράδυ κοντὰ
στὴ θάλασσα τὴ Μεγάλῃ μου Ἀδελφῇ καὶ τῆς
λέω σιγὰ σιγὰ ὅλη μου τὴν ἀγάπην. Καὶ μοῦ ἐ-
ξομολογίεται κι' αὐτὴ σιγὰ, σιγὰ, κάτω στὴν
αἰμουδιά τὴ νύχτα ὅλη τῆς τὴν ἀγάπην. Δὲν
εἶμαι ξένος στὸν κόσμον, ὡς ἐνόμιζα. Εἶμαι
στὸ σπίτι μου, στὸ σπίτι τοῦ Πατέρα μου Ὅλα
ἐδεκεπάζονται τώρα στὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου.
Ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀδελφῶν ἐγέννηκε. Τὸ
θαῦμα τῆς ἀγάπης ἀστράψε μέσα μου. Ὁ Χρι-
στὸς ἦτον ἀδελφός μου. Κι' ὁ ληστής ἀρι-
στερὰ του ἦταν ἀδελφός μου κι' ἐκεῖνος. Ὅλα
τὰ νοιώθω τώρα. Τὸ θαῦμα τῆς Ἀγάπης, Ραου-
τεντελάιν, τὸ θαῦμα τῆς Ἀγάπης, ἀστράψε
μέσα μου.

KARMA NIPBAMH

Ἡ ΑΓΑΠΗ

Μύρια βάσανα καὶ πόνους
καὶ φαρμάκια μᾶς ποτίζει
Ἡ ἀγάπη ποὺ τὴ νειότη
ὁμορφαίνει καὶ στολίζει.

Μὰ ὁ πειὸ μεγάλος πόνος,
μὰ ἡ πειὸ μεγάλη λύπη,
Εἶναι μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά μας
ἡ ἀγάπη ὅταν λείπει.

ΕΛΕΝΗ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

